

Evig är denna hunger
Född ur intets skötet
Tyst men alltid så närvarande
Följer varje steg (Flykten är blott)
Flykten är blott meningslös
Från de käftar som förtär
Förtvinar och bryter ner
Maler ner till stoft

I tystnad förtvinar vi
Minnen bleknar, sekunder förlorade
Bestämt och obevekligt tvingas vi ständigt framåt
Utelämnade och långt ifrån nådens trygga barm

Lång ifrån nådens barm
Om än med viss medvetenhet
Ständigt vandrande mot förbestämda mål
Där bortom väntar oändlighetens fält
Vi måste dit

Långt bortom horisonten
En oändligt, en oändligt
Sekunder går förlorade
I väntan på
Vadå? (Vadå?)

Just när minnena bleknar
Och sekunderna går förlorade
Då tystnar vi och förtvinar
Och mals sakta ner tillstoft
Maktlösa mot de krafter som övervinner allt och alla
Dess skoningslösa käftar